

едва ли казватва към друго съществуване. Дето и да се намира, той чува зова му, и е готов с радост да се отзове на тоя зов. Откроява му се ту като бащин дом, ту като картина през ведро утро и знойно пладнe, или тихо припадаща вечер; ту като звън на клепало, или звън от стада, що се реят по полето. Вржките, що го свързват с родния край, са широки, всеобемни и винаги неразривни.

Несретник в живота той купнее по спокойствието в бащиния си дом, дето топлота ще приласкае угнетената му душа, и дето може да приюти и сгрее отпадналия си дух; за него бащиния дом е кжт за радост и покой, и на поета се струва, че—

Честит е, който може да намери
Покой за себе си в своя бащин дом
(П. Ц. В. 27).

Кандилото, що непрестанно мжждука в любимата му стая, е спомен от детинство, и зарите му го милват с омиление—„О, майко, твоите очи. (П. Ц. В.—29—„Кандило“); там в— родния му край—живеят и неговите другари, на които ще „повери скръбта, що го е стигнала и го тревожи“ („Другари“, (П. Ц. В.—30)

Той обича родния край във всички негови прояви, що будят в душата му спомени из далечното минало. Тжжовната песен, що носи към него тих зефир, му напомня за неговото детинство:—

Тжжовна песен . . . - в детство мен позната,
Кога под сянка нейде тук—дете,
Грижлива майка с песен на устата
Приспивала ме в своите ржце.
(П. Ц. В.—„В родния край“ 1)

Всеки звук из родните поля звучи за поета като химн, що възнася душата му; всяка капчица роса за него греє като слънце („Утро“—Ж. М. С., 30); а мжлчанието, що се разлива от небесата, обсипани със звезди, гали душата му „кат някогашно хубаво желание“ (Ж. М. С.—31); замечтаните тополи, и звъна от стадата, и „глжчката от близките хармани“ унасят поета „в хвржкналото детинство, като сжн“. (Ж. М. С.—3378).

Редом с тия рефлексии, поета ни дава и множество битови картини, от които лжха свежестта и простотата на нашето село. През ранно пролетно утро сжнливите деца поглеждат през прозореца и виждат, че нощес са гости дошли из край далечен—„на кжщатага сжседна на кумина—разперили са щжркове криле“ („Гости“, Ж. М. С.—32); сред засяни нивни спрял се грижовен стопанин и—